

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2017. szeptember 15. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A folytatólagosan elkövetett hivatali visszaélés büntette és más bűncselekmények miatt ... I. r. vádlott és társa ellen folyamatban lévő büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2017. május 8. napján kihirdetett 41.(I.)Kb.1469/2016/16. számú ítéletét ... I. r. és ... II. r. vádlottak tekintetében helybenhagyja.

I n d o k o l á s:

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2017. május 8. napján kihirdetett 41.(I.)Kb.1469/2016/16. számú ítéletével ... I.r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk.225.§-ba ütköző folytatólagosan elkövetett hivatali visszaélés büntetében, és ezért megrovásban részesítette. ... II.r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk.305.§ a) pontjába ütköző folytatólagosan elkövetett hivatali visszaélés büntetében, továbbá a Btk.373.§ (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő kisebb kárt okozó csalás vétségében, valamint a Btk.345.§-ába ütköző folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségében. Ezért halmazati büntetésül 100 napi tétel, napi tételenként 1000,- ft, összesen 100.000, -ft pénzbüntetésre ítélte. A pénzbüntetés megfizetésére 5 hónapi részletfizetést engedélyezett. A pénzbüntetés meg nem fizetése, illetve az egyhavi részlet megfizetésének elmulasztása esetére rendelkezett annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásra. A vádlottakat külön-külön kötelezte 23.014,- ft bünygyi költség megfizetésére. Az elsőfokú katonai tanács ... II.r. vádlott tekintetében a Győri Törvényszék Katonai Tanácsa 2016. október 7-én jogerőre emelkedett Kbk.I.16/2015/2. számú végzésében 2 évi próbára bocsátást kimondó rendelkezést hatályon kívül helyezte, és a próbára bocsátást megszüntette.

A tárgyaláson a katonai ügyész mindkét vádlott terhére fellebbezést jelentett be súlyosítás érdekében. Az I.r. vádlott irányának megjelölése nélkül, míg védője felmentés érdekében fellebbezett. A II.r. vádlott szintén irányának megjelölése nélkül, míg a védője a hivatali visszaélés miatt felmentésért, összességében enyhítés érdekében fellebbezett.

A katonai ügyész az ügyben előterjesztette fellebbezése részletes írásbeli indokolását, amelyben arra tett indítványt, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, melynek során a vádlottak cselekményét minősítse a vádiratban írtaknak megfelelően, és az I.r.; II.r. vádlottakkal szemben kiszabott büntetést súlyosítsa. Álláspontja szerint tévedett a katonai tanács, amikor a vádlottak cselekményét kényszervallatás büntette helyett hivatali visszaélés büntetéként értékelte, mert egy szabálytalan kapcsolattartás engedélyezése még lehetett volna jutalom a fogvatartott számára, az előny adását jelenthette volna, de két eset már arra enged következtetni, hogy a célzat a további együttműködés fenntartása volt. Nem hagyható figyelmen kívül - álláspontja szerint - a szabálytalan étkeztetés sem, amelyet nem emberi humánumból, hanem a befolyásolás

eszközeként alkalmaztak a vádlottak. Utalt továbbá arra, hogy a fogvatartottnak az éttermi étkeztetése alkalmas a szolgálatban kötelességszegés megállapítására, mert megszegi a fogdaszolgálati szabályzat rendelkezéseit. Kifejtette a katonai ügyész azt is, hogy az elsőfokú bíróság indokolatlanul enyhe joghátrányt alkalmazott az előírt büntetési tételekhez képest, és nem indokolta meg, hogy a vádlotti cselekmények társadalomra veszélyességének fokát miért tekinti csekélynek.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.890/2016/3. számú átiratában az ügyészi fellebbezést módosítással tartotta fenn. Indítványozta, hogy a másodfokú katonai tanács az elsőfokú ítélet személyi részét a Be.352.§ (1) bekezdés a) pontja alapján pontosítsa, továbbá az I.r. vádlott rendfokozataként a címzetes törzsszászlóst tüntesse fel. Ezt követően az ítéletet változtassa meg, melynek keretében az I.r. vádlott hivatali bűncselekményét a Btk.305.§ a) pontjába ütköző folytatólagosan elkövetett hivatali visszaélés büntettének minősítse. Az I.r. vádlottal szemben súlyosításul alkalmazzon próbára bocsátást a Btk.65.§ (1) és (3) bekezdései alapján, míg a II.r. vádlottal szemben szabjon ki felemelt napi tételszámú pénzbüntetést a Btk.51.§ (1) és (3) bekezdései alkalmazásával, továbbá a Btk.136.§ (1) bekezdés a) pontja és a Btk.139.§ (2) bekezdése alapján rendfokozatban visszavetés katonai mellékbüntetést szabjon ki. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét hagyja helyben. A vádlottak személyi körülményei pontosítását annyiban indítványozta, hogy: „Az I.r. vádlott illetménye 435.600,- ft, míg II.r. vádlotté 323.100,- ft.” Nem kifogásolta a másodfokú ügyészség a jogi minősítést, de álláspontja szerint az I.r. vádlott esetében is az elbíráláskori törvény kedvezőbb a vádlottra nézve, így a cselekménye a Btk.305.§ a) pontjába ütköző folytatólagosan elkövetett hivatali visszaélés büntettként minősül a 4/2013. számú kúriai állásfoglalásra figyelemmel. Kifejtette a fellebbviteli főügyészség, hogy a generális prevenció követelményére figyelemmel indokolt a súlyosítás, az I.r. vádlott esetében a próbára bocsátás, míg a II.r. vádlott esetében a pénzbüntetés napi tételszámának a felemelése. A II.r. vádlott esetében a súlyosítást a többszörös halmazat is indokolja, és a katonai nevelő hatás miatt szükséges vele szemben a rendfokozatban visszavetés.

Az I.r. és II.r. vádlottak védője a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében az I.r. vádlott tekintetében felmentésre, a II.r. vádlott tekintetében elsődlegesen felmentésre, másodsorban enyhítésre irányuló fellebbezést továbbra is fenntartotta. Elsődleges indítványához kapcsolódóan kifejtette, hogy mind ... elfogult, érdekelt tanúk, ezért ő vallomásaikra figyelemmel a vádlottak bűnösségét nem lehetett volna megállapítani. Az ügyben elfogulatlannak tekinthető rendőr tanúk azonban alátámasztották a vádlottak tagadó vallomását, tehát a tényállást ezen vallomásokra kellett volna alapozni, és a vádlottak bűnösségének megállapítása helyett velük szemben felmentő rendelkezést hozni. Másodlagos indítványával kapcsolatban kifejtette, hogy a védenői terhére a súlyosítás érdekében bejelentett ügyészi fellebbezés nem alapos. A 2011-es elkövetési idő óta igen jelentős időmúlás következett be, és igen hosszú ideig állt mindkét vádlott büntetőeljárás hatálya alatt. Mindkét vádlottal szemben felelősségük megállapítása esetére fegyelmi eljárás lefolytatását is beígérték. Az I.r. vádlott 11, míg a II.r. vádlott 5 alkalommal részesült dicséretben, és kifogástalanul látták el a szolgálatukat. Ezen túlmenően az I.r. vádlott két kiskorú, ebből egy tartósan beteg gyermek eltartásáról gondoskodik, míg a II.r. vádlott a próbára bocsátással érintett családi cselekménye kapcsán az okozott kárt megtérítette. E körülményekre figyelemmel a védő az I.r. vádlott esetében a súlyosításra irányuló ügyészi fellebbezés elutasítását, míg a II.r. vádlott tekintetében lényegében enyhébb pénzbüntetés kiszabását indítványozta.

Az I.r. vádlott az utolsó szó jogán úgy nyilatkozott, hogy nem követte el a terhére rótt bűncselekményt, ezért a felmentését indítványozta. Előadta továbbá, hogy a 25 év szolgálati idő letöltését követően nyugállományba mehetett volna, de szereti a munkáját, továbbra is dolgozni

akart. Utalt továbbá arra, hogy marasztaló bírósági határozat esetére a szolgálati helyén fegyelmi eljárást folytatnak le vele szemben.

A katonai ügyész, a vádlottak és védőjük által bejelentett fellebbezések folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet, és az azt megelőző bíróság eljárást a Be.348.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján teljes terjedelmében felülbírált.

A felmentésre irányuló vádlotti és védői fellebbezések nem alaposak.

A másodfokú katonai tanács a felülbírálat során észlelte, hogy az elsőfokú bíróság ítéletében a II.r. vádlott tekintetében a Győri Törvényszék Katonai Tanácsa a 2016. október 7. napján jogerőre emelkedett Kbk.I.16/2015/2. számú határozatában engedélyezett 2 évi próbára bocsátást kimondó rendelkezést hatályon kívül helyezte, és a próbára bocsátást megszüntette, azonban eljárása során nem rendelkezett az ügynek a jelen ügyszöveghez történő egyesítéséről, ezzel megszegte a Be.265.§ (2) bekezdésében írt rendelkezést. A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa azonban a másodfokú nyilvános ülésen kihirdetett 6.Kbf.58/2017/9/I. számú végzésével - a Be.568.§ (3) bekezdésére figyelemmel - ezt a mulasztást pótolta. Megállapítható, hogy az elsőfokú katonai tanács tárgyalása során az egyéb eljárási szabályokat betartotta.

A katonai tanács a tényállást mérlegelési jogkörében állapította meg. Ennek során a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte, és indokolási kötelezettségének is eleget tett. A vádlottak mind a nyomozás során, mind a tárgyaláson tagadták a terükre rótt bűncselekmény elkövetését. Védekezésük szerint nem fordult elő olyan eset, hogy a fogvatartott ... részére P.N.-vel, illetve hozzátartozóival találkozót biztosítottak. Utaltak arra, hogy semmiképpen sem próbálták ilyen módon befolyásolni a fogvatartottat a vallomástételben, hiszen ő maga számolt be bűncselekmények elkövetéséről és a nyomozás során mindvégig együttműködő volt. Nem vitatták, hogy emberségi okokból, - amikor a fogvatartott egész nap a felügyeletükre volt bízva, - meleg ételt biztosítottak neki. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a tényállást a fogvatartott ... részére biztosított találkozók tekintetében a vádlottak védekezésével, és az azt alátámasztó bűnügyi technikus vallomásával szemben ... tanúk vallomásai alapján állapította meg. Utóbbi tanúk egybehangzó, egymást alátámasztó, erősítő vallomásai cáfolták a vádlotti védekezést. Nem tévedett az elsőfokú katonai tanács akkor sem, amikor mellőzte azon vádiratban rögzített megállapítást, hogy a vádlottak azért sértették meg a kapcsolattartásra vonatkozó jogszabályi előírásokat, és ... előzetes fogvatartott részére azért engedélyeztek külön találkozót hozzátartozóival és P.N.-vel, hogy ennek hatására gyanúsított kihallgatásai során a vallomástételben befolyásolják, annak során magára és másokra nézve is terhelő vallomást tegyen. Az elsőfokú bíróság ítélete 9. oldalán a vádlotti vallomások a tárgyaláson kihallgatott tanúk, így elsősorban ... tanúk vallomásai, továbbá a rendelkezésre álló bűnügyi iratok, így különösen **...K.J.I.** igen részletes vallomása, továbbá az önfeljelentése alapján megindult eljárás során keletkezett okiratok alapján helyesen jutott arra a megállapításra, hogy a vádlottak a találkozók megszervezésével nem a vallomástételben kívánták befolyásolni a fogvatartottat.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a Be.352.§ (1) bekezdés a) pontja alapján a rendelkezésre álló személyügyi parancs tartalmára figyelemmel az I.r. vádlott személyi körülményeit annyiban egészíti ki, hogy: „Az I.r. vádlott tartósan beteg gyermeke ápolása céljából 2025. november 11. napjáig rendelkezési állományba került, részére illetmény nélküli szabadságot engedélyeztek. A vádlott havi jövedelme a gyermekgondozási segély összege.”

A Be.351.§ (1) bekezdésében foglaltak szerint a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan illetőleg a fellebbezésben új tényt állítottak vagy új bizonyítékokra hivatkoztak és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárás folytat le. Megállapítható, hogy a vádlottak és védőjük fellebbezésükben új tényre új bizonyítékokra nem hivatkoztak. Megállapítható továbbá az is, hogy az elsőfokú katonai tanács által rögzített és a másodfokú katonai tanács által kiegészített tényállás megalapozott, mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla felülbírált alapjául elfogadta. Így a vádlottaknak és védőjüknek a bizonyítékok újraértékelésére, a tényállás felülmérlegelésére és ezen keresztül a vádlottak felmentésére irányuló fellebbezései eredményre nem vezethettek.

Az irányadó tényállás alapján a katonai tanács okszerűen vont le következtetést a vádlottak bűnösségére, és helyes a cselekményük jogi minősítése is. Nem tévedett a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa, amikor a vádlottak bűnösségét a jelen ügyben vád tárgyává tett cselekményük tekintetében az I.r. vádlott esetében a Btk.225.§ -ba ütköző folytatólagosan elkövetett hivatali visszaélés büntetében, míg a II.r. vádlott esetében a Btk.305.§ a) pontjába ütköző folytatólagosan elkövetett hivatali visszaélés büntetében állapította meg. A másodfokú katonai tanács osztotta az elsőfokú bíróságnak az alkalmazandó büntető törvénnyel kapcsolatban kifejtett álláspontját. Helyesen döntött a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa, amikor az I.r. vádlott tekintetében az elkövetés idején hatályos büntető törvényt alkalmazta a Btk.2.§ főszabálya alapján, míg a II.r. vádlott esetében az elbírálás idején hatályos büntető törvény a pénzbüntetés napi tétel összege tekintetében egyértelműen kedvezőbb. A másodfokú bíróság osztotta az elsőfokú katonai tanácsnak az ítélete indokolása 10. oldal 2 - 5 bekezdéseiben kifejtett jogi álláspontját. Megfelelő indokát adta a törvényszék katonai tanácsa annak is, hogy a II.r. vádlott tekintetében a próbára bocsátással érintett büncselekmények tekintetében miért került sor bűnösség kimondására. Az elsőfokú bíróság a vádiratban írtakhoz képest kiegészítette a tényállást a vádlottak által megszegett, a fogdán kívüli kísérés szabályaira vonatkozó rendelkezésekkel, megállapítható ugyanakkor, hogy nem lépte túl a vád kereteit, hiszen a folytatólagosan elkövetett hivatali visszaélés büncselekménye tényállási elemeit a vádirati tényállás is tartalmazta.

A súlyosításra irányuló ügyészi, valamint az enyhítésre irányuló II.r. vádlotti és védői fellebbezések nem alaposak.

Az elsőfokú bíróság ítéletben helytállóan sorolta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető körülmények, amelyeket a másodfokú bíróság az enyhítő körülmények tekintetében azzal egészít ki, hogy az I.r. vádlott időközben rendelkezési állományba került, míg a II.r. vádlott a próbára bocsátással érintett vagyoni elleni büncselekmény tekintetében az okozott kárt megtérítette. Mindkét vádlott esetében jelentős súlyú enyhítő körülményként kell figyelembe venni a bekövetkezett időmúlást. Ezen körülményekre figyelemmel nem tévedett az elsőfokú katonai tanács, amikor az I.r. vádlott tekintetében megrovás intézkedést alkalmazott észelve, hogy - a bekövetkezett időmúlásra is figyelemmel - a cselekmény elbírálásakor oly csekély fokban veszélyes a társadalomra, hogy a törvény szerint alkalmazható legkisebb büntetés kiszabása vagy más intézkedés alkalmazása is szükségtelen. Nem tévedett a katonai tanács akkor sem, amikor a vádlottal szemben a rendelkező részben írt pénzbüntetést szabta ki a Btk.33.§ (4) bekezdésében írt enyhítő rendelkezés alkalmazásával. A kiszabott pénzbüntetés mind a napi tétel összege, mind a napi tételek száma tekintetében igen méltányosnak tekinthető, de az időmúlás miatt az nem törvénysértően enyhe. Ugyanezen okból a másodfokú katonai tanács indokolatlannak látta a II.r. vádlott tekintetében katonai mellékbüntetés kiszabását. A fellebbviteli bíróság szerint a vádlottakkal szemben az elsőfokú bíróság által alkalmazott joghátrány is alkalmas a büntetési célok érvényre juttatására.

Észlelte a másodfokú katonai tanács, hogy az elsőfokú bíróság ítélete rendelkező részében a II.r. vádlott részére pénzbüntetés megfizetésére 5 hónapi részletfizetést engedélyezett. Ítélete indokolása 11. oldalán azonban 10 hónapi részletfizetést indokolt meg. A másodfokú katonai tanács a rendelkező részben írt részletfizetést tekintette irányadónak és az indokolásban írt 10 hónapi részletfizetésre vonatkozó ítéleti indokolást mellőzte.

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezései is törvényesek, ezért az elsőfokú ítéletet a másodfokú katonai tanács helyes indokai alapján - mindkét vádlott vonatkozásában - teljeskörűen helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának végzése a Be.371.§ (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2017. szeptember 15.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.
a tanács elnöke

Dr. Mészáros László hb. ezredes sk.
előadó bíró

Dr. Belovai Henriette hb. százados sk.
bíró

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete ... I.r. és ... II.r. vádlottak tekintetében jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2017. szeptember 15.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.
a tanács elnöke

a kiadmány hitelül:

Iván Erika
bírósági ügyintéző